

ÖRÖMHÍR

X. évfolyam 4. szám

2023. IV. negyedév

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Távrolról

Amikor vendégem érkezik valahonnan, akár az ország másik feléről, akár csak egy kicsit távolról, miután megmutattam Zalaegerszeg nevezetességeit, megnéztük a kihagyhatatlan látnivalókat, végigkocsikáztuk a jelentősebb utcákat, elhadtunk terek, szobrok és köztéri alkotások mellett, akkor még zárás-ként szeretem felvinni őket a bazitai TV-toronyba. No, nem azért, mert olyan hű de nagy attrakció, hanem azért mert egy bizonyos magasságból, de leginkább egy bizonyos távolságból egészen másként fest Zalaegerszeg, másabbak az arányok, mások a kiemelkedő pontok, más lesz a jelentősége a nagytemplomnak, a jellegzetesen kék NAV irodaháznak, uszodának, a gébárti csúszda dombnak, a csácsbozsoki domboknak, a rengeteg erdőnek. Felülről és a távolból egy kicsit másabb...

Valahogy így vagyok ezzel a mögöttünk lévő nyárral is. Egy kis távolságot veszünk tőle, és amikor visszatekintünk, másként látjuk, másként értékeljük a mögöttünk lévő heteket és hónapokat, mint amikor bent voltunk a sűrűjében.

Kellő távolság ez az idő a visszatekintésre, hogy mások legyenek a hangsúlyok, mások a kiemelések. Ebből a távolságból már nemcsak a pillanatnyi élmény, benyomás fejeződik ki, amit egyik-másik program,

letisztulva értékeljük és talán a hatást, a megérett gyümölcsöt látva más és más dolgot fogalmaz meg, emel ki egy-egy résztvevő. Van, aki mérleget von, van, aki a változás irányát is látja és van olyan, aki csak egyszerűen letisztult emlékeket idéz fel.

Akik e lapnak sorait írták, olyanok, mint azok, akik régi fényképeket lapoznak át és látva a megörökített pillanat fényképét konkrét élettörténetet tudnak elmesélni.

Csodálatosan gazdag nyarunk volt! Ezt talán valamennyien elmondhatjuk! Még véget sem ért a tanítás, már pap és diakónusszentelések és újmisék varázsa hatott ránk. Voltak a szép fatimai estek, a zsongó táborok, a mély zarándok-

nak és házaspároknak, a rengeteg keresztelő, a meghitt esküvők, az impozáns kongresszusi események.

Mindazok a pillanatok, amelyeket egyénileg élhettünk át, és azok is, amelyeket közösségben tapasztaltunk meg, valamennyi ugyanarról tanúskodik: más lett tőle az élet! Nemcsak azt az adott pillanatot éltük meg jól és jónak, hanem azóta is hat ránk, formál bennünket.

Ehhez kell a távolság! Kell az, hogy eltelt egy kis idő, mert már az utóhatást is láthatjuk.

Kívánom, hogy mostani kiadványunkba belelapozva minél többen tapasztalhassák meg azt, amiről a beszámolók és tanúságtételek szólnak!

TANÚSÁGTÉTELEK

Endrédyné Fekete Ágnes

Hittantábor - Gersekarát 2023.06.26-30.

Június végén, mint már évek óta, idén is megszerveztük a kertvárosi plébánia hittanosainak a tábort. Az eddigi évekhez képest új helyszínt választottunk, egy közeli, barátságos települést, Gersekarátot.

32 gyerek, 7 segítő fiatal, és két felnőtt indultunk hétfő reggel busszal a gersekaráti iskolába. A program a megszokott volt: délelőtt szentmise, lelki beszélgetés

kiscsoportokban, délután fürdés, kirándulás, sportolás. A helyi kis tónak és jó időnek köszönhetően már első délután fürdéssel alapoztuk meg a jó hangulatot, melyet csütörtökön tetéztünk a vasvári strandolással.

Kedden a csepergő esőben a közeli focipályán próbáltunk métázni, sajnos kisebb sérülések után be kellett látnunk, hogy a vizes fű nem igazán alkalmas erre a futó játéokra. A számháborúzás a közeli ligetben viszont nagy

IMPRESSZUM - Aktuális lapszám szerzői: Molnár János atya, Endrédyné Fekete Ágnes, Balogh Evelin, Németh Benjámín és Fadgyas Ágoston, Ugranyecz Flórián, Krstóvszki Dina, Marafai Dóri, Perényi Jutka, Gecsegné Hóbor Beáta, Sáfárné Gaál Rita és Attila, Füle Luca, Békefi Andrea, Gyutai Bíbor, Nemes Balázs, Nagy Zsombor, Gecseg József, Mekina Erzsébet, Dr. Varga Péter, Rákos József, Bellus Attila • Szerkesztő: Dr. Varga Péter • Kiadó: Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) Telefon: 92/320-626 E-mail: zeg3@martinus.hu Internet: <http://zeg3.martinus.hu> • Felelős kiadó: Molnár János • Tördelés, grafikai tervezés: Szulyovszky Endre • Nyomdai kivitelezés: Nyomdai ötletek Kft. (7100 Szekszárd, Ybl M. u. 3.) Felelős vezető: Jankovics Zoltán • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

sikert aratott. A várva várt bátorság próba nem tudni kinek okozott nagyobb élményt: a fiataloknak, akik minden ötletet bevetettek a kisebbek ijesztesítésére, vagy a gyerekeknek, akik ezt az utat végigjárták? Szerencsére a lakóházak a visítás hangjától kicsit távolabb voltak. Szerda délután egy fiú nagyszülei hívtak meg minket Döbörhegyre. Pár kilométeres séta után láthatunk ott egy régi iskolát, mely múzeumnak van berendezve, majd a család vendégül látott minket minden földi jóval, kemencében frissen sült házi kenyeret is kóstolhattunk. Pénteken a búcsú mise és búcsú ebéd után vitték haza a szülők a gyerekeket, akik lelkesen várják már a jövő évi tábort.

Köszönet minden segítőnek és részt vevőnek a sok szép élményért! *(Endrédi Fekete Ágnes)*

Minden iskolás alig várja a nyarat, hiszen nincs tanulás, sokáig lehet kinn lenni és többet találkozhatunk a barátainkkal. A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templomból rengeteg gyerekkel, fiatallal, és két felnőttel, Ági nénivel és János atyával indultunk el egy nyári napon Gersekarátra hittan táborba, hogy elkezdjünk egy élménydús nyarat. Hatalmas dicséret a két felnőttnek és a fiataloknak, hiszen rengeteg programot találtak ki, így sose volt unatkozás és mindenki élményekkel gazdagon térhetett haza. A türelmükért is járt egy nagy taps nekik. Jó volt látni a tavalyról megismert barátokat, és ebben az évben is tudott mindenki szerezni újakat. A mindennapi mise sem okozott gondot a gyerekeknek, sőt figyelmesen csendben végig ülték, és a mise folyamán feltehető kérdésekre ügyesen válaszoltak. Természetesen nyáron nem maradhatott ki a fürdés se, amit kétszer is megejtettünk Gersekaráton és Vasváron. Meg még számos nagyon jó programon vehettünk részt, így rengeteg élménnyel gazdagodtak a gyerekek. A táborban természetesen a búcsúzkodás a legnehezebb pillanat, de tudjuk, hogy jövőre újra látni fogjuk egymást. *(Balogh Evelin)*

Nagyon tetszettek a programok: a strand, az esti beszélgetések, a csoportfoglalkozások, a misék. Jó volt a méta, a számháború és a kirándulás is. Reméljük jövőre is mehetünk és találkozunk! *(Németh Benjámin és Fadgyas Ágoston)*

Idén a hittan tábort Gersekaráton az iskolában töltöttük. Ez öröm volt számomra, hisz a szomszédos faluban, Döbörhegyen élnek a nagyszüleim. Ők meg is hívtak bennünket, ezért az egyik délután átsétáltunk meglátogatni őket, ahol finom ételekkel, italokkal fogadtak minket. Ott beszélgettünk, énekeltünk és megnéztük a helyi iskolát, ahová a nagypapám is járt gyerekkorában. Ez már "múzeumként" üzemel, ahol a falu népe összegyűjtötte a régi szerszámokat, tárgyakat és megtekintettük milyen volt az akkori osztályterem és iskolaudvar. Ezenkívül még voltunk a vasvári- és a helyi strandon is. Sokat beszélgettünk, imádkoztunk, játszottunk. Kedvencem a métázás. Idén is rengetegszer összecaptunk. Nagyon jó ez a társaság! A legjobb tábor a hittan tábor! *(Ugranyecz Flórián)*

Segítőkként vettünk részt az idei táborban is, most Gersekaráton. A tavalyi évből szerzett tapasztalatainkal most is kamatoztatni tudtuk a tudásunkat. Mint például a kiscsoportos beszélgetésekben, ahol megbeszéltük a napi evangéliumokat és feldolgoztunk egy-egy bibliai történetet, amik szórakoztatóra sikeredtek. Emellett voltak különféle programok, mint a strandolás, túrázás, és meglátogattuk egy régi iskola épületét, ahol különféle mezőgazdasági eszközök voltak. A gyerekeknek sok sportolási és kézművészeti lehetőség volt biztosítva, mint például a métázás és a scooby fonás.

Mi nagyon jól éreztük magunkat a gyerekekkel együtt, sok közös élményt szereztünk. Mint az előző táborok, az idei is jó kedvvel zárult. *(Krstóvszki Dina és Marafai Dóri)*

Imatábor 2023

Bagod július 9-15-ig adott helyet az Imatábornak.

A gyönyörűen felújított iskola alkalmas volt a sok fiatal befogadására, a nagy létszámú Ifi csoport pedig a szomszédos sportépület termében kapott szállást. Megható volt a község polgármesterének, Sipos Ferencnek és az általános iskola igazgatónőjének, Péterné Fatér Editnek kedvessége, ahogy mellálltak, támogatták a közel 170 fős táborunkat. A plébános, Farkas László is szeretettel üdvözölte a gyerekeket, a tábori Szentmiséket meg is hirdette a település híveinek.

A tábor lelki vezetői: Molnár János és Várhelyi Tamás atyák, két újmisési atya: Vigh Balázs és Szlama Ákos és Pongrácz Benedek diakónus voltak. A 17 kiscsoportnak, 34 csoportvezetője, a szervező csapat, áldozatvállaló, felelősségteljes közöséget alkottak.

Az adatok is sokat mondóak, a tények ismeretében könnyű is megfogalmazni. Ami a nehezebb, az az átélte sok élmény és a találkozás leírása. Találkozás egymással, de főleg Istennel. Az, aki már ismeri a tábort, nem retten vissza az elnevezéstől, ami azt sugallja, hogy itt szüntelenül imádkozunk. Pedig így van.

Az Ige olvasás, az elmélkedés, a kiscsoportos beszélgetések és a Szentmise minden nap, a dicsőítés, a Rózsafüzér imádság, a Szentségimádás lehet vonzó program a gyerekek

számára?! Kiskamasz, kamasz fiatal fiúknak, lányoknak, akik csak telefon tudnak nyomkodni? Bizony lehet. A tábor alatt pedig eszükbe se jut a sok online kütyü.

Ennek az oka, a találkozás. Közösségben és személyesen is megtapasztalni az élő Isten szeretetét, jelenlétét életünkben. Mindenki számára a tábor legmeghatározóbb csúcspontja, a találkozás színhelye,

a Szentségimádás meghitt percei, órái, ahol a lélek elcsendesül, a szív megnyílik Teremtő Ura előtt, Isten szeretete túlcsoordul, s a Szentlélek érintése valóságos örömet, békességet ad. Nincs ehhez fogható.

És ami igazán megnyugtató a segítők számára, hogy nem tudjuk elrontani. Olyan nincs, hogy hívjuk Jézust, és nem jön. Sőt, mivel szüntelenül érezzük jelenlétét, kegyel-

mét, még bátrabbakká válunk. Isten találkozik az ő népével, és ez életformáló. Jobbakká válunk, tudatosabbá. Azok a gyerekek, akik évről évre jönnek és 16 éves koruk után az Ifi csoportban még mélyebben élük meg a találkozást, bizalommal és önbizalommal telnek meg, megérik, megértik értéküket, megélik, hogy egyedí, végtelenül szeretett személyisé-

gek, ők Isten gyermekei és örökösei.

Jézus annyira velünk van! Annyira együtt tud örülni velünk! Köztünk mókázik, játszik, sportol és strandol, a bátorság próbán együtt bolondozunk, a karaoke partin együtt énekel, táncol, bulizik velünk. Velünk eszik, alszik. Ez nagyon szokatlanul hangzik? Pedig ezt éljük meg évről évre. Jézus egészen az életünk része

akar lenni. Kiszakít a mókuserékből, és felemeli a lelkünket. Kincseit azonban nem tarthatjuk meg magunknak, segít, hogy örömünket megőrizzük, hitünket megerősítsük, s továbbadjuk. Együtt küld minket az örök élet felé vezető úton. Hála Neki, hála! Nagy szavak! Igen. Isten szereti a nagy szavakat, a nagy dolgokat, és a nagy szíveket.

TANÚÁGTÉTELEK

Felnőtt imatábor

Gecsegné Hóbor Beáta:

Nekem azért jelentett sokat a felnőtt imatábor, mert három napig magam mögött hagyhattam a feladatokkal leterhelt hétköznapiakat (és hétvégéket) és végre volt időm és lehetőségem olyan dolgokra, amikre máskor nem, vagy csak alig. Kicsit újra gyerekeknek, vagy legalább nagyon fiatalnak érezhettem magam, aki szabadon beszélgethet, ismerkedhet, játszhat, gondolkodhat, teli torokból énekelhet. Ugyanakkor a régi és új ismerősökkel való beszélgetés során, a kiscsoportos feladatok kapcsán szinte pillanatok alatt kialakult a bizalomnak az a légköre, amiben őszintén megoszthattuk egymással gondolatainkat, érzéseinket. Vidám pillanatokban, mint az akadályverseny ötletes feladataival megbirkózni, és meghitt együttlétben, mint a reggeli kávézás az Istennel, egyaránt gazdag volt ez a néhány nap. Örülök, hogy ott lehettem az első felnőtt alkalmon, és már átérzem, hogy a gyerekeim mért mennek ilyen kitartóan minden évben imatáborba.

Sáfárné Gaál Rita és Attila

Nekem azért jelentett sokat a felnőtt imatábor, mert annyi lelki gazdagodást kaptam, amennyit nem is kép-

zeltem. Elsők között jelentkeztem, mert abban biztos voltam, hogy jól fogom érezni magam, hiszen aki hívott (Judit) az már önmagában biztosíték volt.

Püspök atya kedves fogadtatása és az első szentségimádás elindította a csodákkal teli lavinát.

A résztvevőkkel és a szervezőkkel hamar összebarátkoztam és a közös feladatok, játékok egyből barátokká alakítottak bennünket.

Nehéz kiemelni néhány programot, ami azóta is sokszor eszembe jut, mert ez a 3 nap minden programjával együtt adott rengeteg pozitív töltést a mindennapi küzdelmekhez.

Reggelente sokszor gondolok a kávézásra kettesben Istennel! A gyönyörű kert, Levente csodálatos gitározása a finom kávé a kis füzetecske, ami vezette gondolatimat.... Paradicsomi állapotban éreztem magam!

Köszönöm, hogy ott lehettem és mindig menni fogok, ha lehet! Életünk egyik csodája a felnőtt imatáborban történt! Nem gondoltam, hogy Attila, aki egyébként csak azért jött, mert nem tudtam elhelyezni, ennyire jól fogja érezni magát! Hálával tartozunk mindenkinek, amiért ilyen szeretettel, fogadták őt! Azóta is táncoljuk a tábor táncot! Megtapasztaltuk, hogy igenis van olyan

hely, olyan közösség, ahol mindenkit befogadnak és különlegesnek tekintenek, még ha nem is 130-as az IQ-ja.

Ami számára és számomra is örök emlék marad az, amikor János atya felkérése, hogy segítsen ministrálni. Nagyon boldog volt, én pedig végtelenül hálás vagyok! Most már biztos, ha én megyek, Őt sem tudom itthon hagyni!

Füle Luca

Nagyon örültem a felkérésnek, hogy vegyek részt a felnőtt Imatáborban, mint csoportvezető. A sok éves gyerektábori tapasztalat után, jó megélni egy teljesen más lelki feltöltődést és kikapcsolódást. Mert résztvevőként is jelen tudtam lenni, nem csak szervezőként. Hálás vagyok minden táborozónak, hogy mély gondolataival hozzájárult az én lelki fejlődésemhez is. Annak ellenére, hogy ez egy hosszú hétvége volt, szinte minden program bele került, ami a gyerek Imatábor programrésze is, mégse volt fárasztó, zsúfolt.

Békefi Andrea

Számos nehezítő körülményt követően egy napos késsel érkeztem meg az Imatáborba. A tábor hangulata azonnal magával ragadott. Az elmélkedések, a közös imádságok, a játékos feladatok, a szabadidőben folytatott beszélgetések, mind hozzájárultak, hogy hitben és egymás iránt és szeretetben erősödhettem. Hálás vagyok a Jóistennek és a szervezőknek, hogy részem lehetett ebben a lelki élményben. Az engem ért baleset ellenére mondom, hogy kár lett volna kihagyni.

TANÚSÁGTÉTELEK

Ifjúsági zárándoklat

Gyutai Bíbor:

2023. július 31-én két napos zárandoklaton vettünk részt a kertvárosi plébánia ifjúsági közösségével. A lélekemelő és léleképítő program úticélja Pusztaederics volt. A túra jó hangulatban telt, a kirándulás során imákban hordoztuk egymást és a közösséget, zsolozsmát, rózsafüzért mondtunk és mélyen elmékedtünk. A fárasztó, de élményekkel teli nap végén jól esett a vendégszerető gondoskodás, a meleg vacsora, amit megelőzött egy hálaadó szentmise. Másnap korán útnak indultunk. Hazaérkezve a templomban egy zárómisén vettünk részt.

Szeretnénk jövőre is megismételni a zárandoklatot, nyitott szívvel várjuk az új embereket.

Nemes Balázs:

Nekem azért jelentett sokat, mert hosszú idő után, végre nem a megszokott módon kerülhettem kapcsolatba Istennel. Lehetőség szerint igyekszem mindig valamely más módon megtalálni Isten szavát. Erre az erdő, a tisztások és a szántóföldek kitűnő helyszíneként szolgáltak. Kimondottan jó érzés volt egy egészen más környezetben imádkozni, elmékedni. Mindezek mellett remek volt a régi, valamint az új barátokkal való beszélgetés.

Az út során, ahogy a szívünk egyre csak töltődött, a testünk annál jobban fáradt, viszont az utóbbit mindig legyőzte a jó társaság lelkesítő szelleme. Ezért a barátaimmal együtt minden évben próbálunk a lehető legnagyobb számban részt venni a zárandoklaton.

Nagy Zsombor:

Nekem azért jelentett sokat az ifjúsági zárandoklat, mivel mind testi, mind lelki, mind lelkiekben fejlődhettem. A zárandoklat ideje alatt a társaság összes tagját megismerhettem és minőségi időt tölthettem velük. A lelki rész volt az, ami igazán megérintett. A közös rózsafüzér imádság és a szentmise is Isten szavával volt tele számomra. Összességében rendkívül feltöltött ez a zárandoklat, nagyban köszönhető ez a kiváló társaságnak és a gyönyörű tájnak is.

V.M.A.:

Nekem azért jelentett sokat az ifjúsági zárandoklat, mert egyrészt egy új élményt jelentett. Generációm körében többnyire nem népszerűek a túrák, szerintem a 18 éven aluliak 5-10%-a az, akik életükben (maximum az osztálykirándulások kivételével) egyen is részt vettek volna. Másrészt a közösségi élmény jelentett sokat. Van egy nagyon érdekes „ösztöne” az embernek, ami miatt a kapcsolatokat legjobban az akadályok közös legyőzése építi. A saras földutaknak, csalános dzsombujoknak és rosszul karbantartott túraútvonalaknak hála akadályból pedig nem volt hiány. Kb. 10-en lehetünk, nagyjából egykorúak, tehát az a probléma sem állt fent, hogy az ember csupán egy a tömegből, vagy

hogly teljesen eltérőek lennénk.

Összességében azért jelentett sokat a zárandoklat, mert megismertette a túrázás élményét és annak kapcsolatfejlesztő hatását.

Gecseg József:

Egy ifjúsági zárandoklat barátokkal együtt mindig nagyszerű élmény. Az együtt leküzdött akadályok, a közösen elimádkozott rózsafüzérek és azok a „kínos csendek” mind különleges részei voltak a zárandoklatnak. A legjobb része mégis az esti, nyugodt beszélgetés volt. Nekem azért jelentett sokat, mert nem csak testileg, hanem lelkileg is teljesen jelen tudtam lenni az eseményen, nem kellett más problémákkal foglalkozni.

Egy nyári zarándoklat emlékképei!

Nyár az utazások, pihenések, nyaralások időszaka. De nem csak a testünknek van szüksége pihenésre, feltöltődésre, lelkünkben is töltekeznünk kell, így együtt alkotunk teljes egységet. Szent Jakab havában egy hajnali szentmise és áldás után zarándoklatra indultam egy autóbusznyi zarándok társammal, Stróber László és Molnár János atya vezetésével oda, ahol 1981. június 24-én 6 gyermeknek megjelent a Szűzanya.

Medjugorje Dél-Európa legismertebb és leglátogatottabb zarándok helye lett. Az odavezető úton közös imákkal, énekekkel, rózsafüzér imákkal kapcsolódtunk az égiekhez. Az elsuhanó táj szépsége kárpótolta az utazás kényelmetlenségét. Megérkezésünkkor a város főutcája, a Szent Jakab templom, a kegytárgyakat árusító boltok már fényárban fogadtak bennünket. A szépen megvilágított Szent Jakab templom terén a Szűzanya szobra előtt, sokáig üldögélve vártuk, hogy "minket is fogadjon" a Szűzanya egy hálaimára.

Másnap kora reggel a jelenések hegyére már a rózsafüzér titkainak elmélkedéseivel érkeztünk a Szűzanyához. Mindennapi életemet, a rám bízott kéréseket, imákat elé tárva, kértem az ő oltalmát, közbenjárását, anyai támogatását és hitemben való megújulást.

Mária hite példaértékű számomra, ha a hitben erősödni, megújulni szeretnék. A hajnali fényben néha úgy tűnt, mintha mosolyogna az ott imádkozó gyermekeire. A templom melletti kápolnában László és János atya minden nap közös szentmisét celebrált, ahol újra és újra asztalközösséget vállaltunk Istennel az Eukarisztiában. Felemelő érzés volt esténként a szabadtéri oltárnál bemutatott szentmise, rózsafüzér ima, szentségimádás, mert éppen egy papi lelkigyakorlat volt, így minden nap más nyelven hallhattuk a szentmisét. Az is különleges volt, hogy a teret teljesen megtöltő sok zarándok a saját nyelvén mondta a rózsafüzért, az imákat. A béke, a nyugalom szinte tapintható volt, nem volt szükség szavakra, sem magyarázatra, hogy Istenre, Szűzanyára figyeljek, hogy az életemet újra és újra Szent Fiára és anyai gondoskodására bízam. Olga Merković által megismertük Medjugorje magyar jelentését (Hegyközi) korábbi történetét, a Szűzanya jelenéseket, kérését.

Három dolgot kér:

- Térjetez meg!
- Kezdjünk imádkozni a szívünkben!
- Tartsunk bűnbánatot! (szentmise, Eukarisztia, Szentírás olvasás, böjtök: szerda, péntek, lemondások!)

Hallhattunk még a gyermekeknek adott titkokról és a látások későbbi életéről. Meglátogattuk az önfentartó cenacolo közösséget, ahol életvezetési problémákkal küzdő férfiak őszintén beszéltek megváltozott életükről, hitükről. A Szent Jakab templom mögötti parkban a stációkat bemutató mozaikképek mellett magasodik a Megváltó 7 m magas bronz szobra, melynek jobb térdé-

ből folyamatosan nedvesség szivárog. Innen is szép látvány feltekinteni a Krizevacra, a kereszthegyre. Hajnali fél 4-kor indultunk fel a kereszthegyre, mint a "Szent János bogarak" kis lámpákkal megvilágítva az előttünk lévő köveket. László atya elmélkedéseivel, imáinkkal és életünk keresztsjeivel érkeztünk a hegytetőn álló 1934-ben állított 12 m magas kereszthez. Egy kőre ülve úgy éreztem, ezen a helyen Isten és ember találkozik, az ég és föld között. Hálátelt szívvel imádkoztam egész életemért, Isten gondoskodásáért, szeretetéért. Az éppen felkelő nap sugarai páratlan élményt nyújtottak. Úgy éreztem, ma megint új esélyt, kegyelmet kaptam, hogy jobb váljak. Ezen a reggelen egyre gyarapodó éveim legkülönlegesebb születésnapján (mert éppen aznap volt a születésnapom) valóban Isten tenyerén éreztem magam.

Gyorsan múltak a napok. Még megcsodáltuk a Kočuša vízesés természeti szépségét, Mostar gyönyörű középkori állapotát megőrző belvárosát, a Neretva folyó két partját összekötő "Öreg-Híd"-at amit az Oszmánok 1567-ben építettek. Mára a világörökség része, a béke, a megbékélés, a remény szimbóluma. Tihaljinában szentmisével zártuk a zarándoklatot a Szűzanya oltalmát kérve további életünkre, családjainkra, közösségeinkre.

A nyárnak vége, de a fotókat nézegetve újraélem a zarándoklat minden napját.

Sümegei zarándoklat

Amikor szeptember közepén, egy forró őszi napon, péntek délután találkoztunk a kertvárosi templomban, hogy gyalogosan útra keljünk a sümegei búcsúba, a Szűzanyához, akkor említette Vissi Géza, a szervező, hogy ez már a 17. alkalom, hogy elindulunk. Hát nekem az első volt, de olyan lelki töltetet adott, hogy biztos nem az utolsó volt! János atya a kápolnában azt kérte tőlünk, hogy mindenki gondolja át, hogy miért zarándokol, nekem az ugrott be egyszerre, hogy a Mária Kongresszus gyümölcsseiért fogok zarándokolni, hálából a Szűzanyának!

A három nap egy csoda volt: Zala vadregényes tájain a verőfényes nap-sütésben – néha már egy jó kis esőért foházkodtam – Mária-énekeket zengve, vagy éppen a rózsafűzér titkain elmélkedve mentünk Sümeg felé. A nemesapáti tornaterem odahordott matracain éjszakáztunk, majd a Cserép házaspár vendégszeretetét élveztük az ősi bezerédi Szent Vid kápolnánál, hogy estére odaérjünk

Sümegecsehbe, ahol a Szent John Henry Newman kápolnában bemutatott szentmise után a Kulcsár család bőséges vacsorájával fogadott minket. A csúcspont mégis a búcsú volt: ahogy bevonultunk a ferencesek kegytemplomába a messziről hozott keresztünkkel és zászlóinkkal, teljes

szívünkben élékelve a Boldogszszony anyánkat és a Dombos Zalat...hát szem nem maradt szárazon! A Sümeg utcáin végig vonuló máriás körmenet után búcsút vetünk egymástól azzal az ígérettel, hogy jövőre ugyanitt!

Lélektől lélekig plébániai zenekar

A Lélektől lélekig plébániai zenekar egy éves születésnapját ünnepli. Története azonban évtizedekre nyúlik vissza, amióta formálódott, szüntelenül alakult, változott. A zenekar múltja ugyanis egybeforr a zalaegerszegi Imatáboréval.

Huszonhárom éve már, nyaranta összeáll egy csapat fiatal, akik gitáros könnyűzenei dalokkal szolgálnak az Imatábor szentmiséin, szentségimádási és más dicsőítő alkalmain. A hívő családok gyermekei szívét megérintik a szép dallamok és a mély, isteni üzeneteket hordozó dalszövegek. Mivel a tábor létszáma egyre nagyobb, egyre több a zeneiskolás vagy a gitározással épp csak ismerkedő résztvevő és segítő fiatal. Van köztük nagyon ügyes, és van, aki még csak próbálgatja az akkordokat. A közösségi élmény azonban meghatározó. Szívesen bekapcsolódnak társaik mellé,

feloldódnak gátlásaik. A zenélés öröme közelebb viszi őket Jézushoz.

A kertvárosi templomban minden hónap utolsó vasárnapján a tíz órai szentmisén szolgál a Lélektől lélekig plébániai zenekar. Ez már több, mint az Imatábori lelkes csapat. Elkötelezett, rendszeres feladatot végző közösség. A Lélektől lélekig szavak Sillye Jenő egyik népszerű dalából származik, amit már a nyolcvanas

években énekeltek a fiatalok a gitárzenés Szentmiséken. Azért választottuk ezt a nevet, mert a dalszöveg, ami magában foglalja, megegyezik céljainkkal. „Embertől emberig, lélektől lélekig, lehet út a dallam is, lehet a dal út és híd.”

Szeretnénk ezekkel a dalokkal esz-köz lenni Isten kezében, hogy az énekekkel utat építsen embertől emberig, hogy a dal híd lehessen ember és Isten között. Szeretnénk, ha a dalok

által Isten elérné a szíveket, megérintené a lelkünket. Tudom, hogy egy könnyűzenei együttes zenei felépítése nem ilyen. Bár van köztünk gitárművész és zeneileg magasan képzett zenész, tudom, hogy zenei tudásunk, hangszeres játékunk sokunknak nem tűnik megfelelőnek egy zenekari tagsághoz. És különben is. Minek egy zenekarban öt-hat gitáros?! Vagy még több... Pontosan ezért van a nevében a „plébániai” jelző. Talán ez a szó a legfontosabb, hogy megértsük a küldetését. Ez jelzi, hogy ez a zenekar a miénk. A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve plébániáé.

Célunk, hogy az együtt zenélés, együtt éneklés örömét minél többen átéljék. Vágyunk, hogy mindenki, aki hangszert tud ragadni, álljon közénk! Ha csak egy dalt tud eljátszani, játssza el azt az egyet! Istent dicsőítjük meg vele, és örömet szerzünk egymásnak is.

Emlékezetes a Néri Szent Fülöp-ről szóló filmben az árvákból, utcagyerekekből verbuválódott kórus, akik őszinte énekükkel meglágyított-

ták a pápa szívét, akiken keresztül átragyogott a Mennysország. Nekem annyira szép! Tudom, hogy Istennek kimondhatatlanul kedves a mi zenekarunk. Zenéljünk hát minél többen, szerezzünk Istennek örömet, dicsőítsük meg vele! Nagy ajándék a körzetünkben lévő zenei tagozatos általános iskola, a közeli zeneiskola, ahol többen is tanultatok. Gyertek! Álljon hát közénk gyerek is, szülője is, bárki, aki szívesen hozzáad a közös zenéléshez akár egy picit is. Isten országát építjük vele, az Ő munkásai lehetünk az Ő szőlőjében! Szeretnénk, ha a zenekarnak énekari része is lenne. Ha a zenei szolgálatot végzők mögött ott állna a hívekből egy énekkar is! A mi plébániánk közössége olyan szépen énekel! Van egy remek papunk is, aki biztat, mert Ő is szeret és tud is énekelni. Jó hallani, ahogy zeng a templom egy-egy ismertebb dal során. A sorokból is lehet énekelni, de szükségünk van a Lélektől lélekig kórusban énekesekre is!

Ha meghallod szívedben Isten hí-

vását, hogy ezek a sorok most Neked is szólnak, ne késlekedj! Nem sok plusz idő, de sok kegyelem, mert Isten mindig bővebben ad!

Havonta kétszer van próbánk:

- a hónap utolsó vasárnapi 10 órás gitárzenés Szentmise előtt egy órával, tehát 9 órakor kezdődően, a Szentmiséig,

- két héttel az utolsó vasárnapi próbát megelőzően, szintén a vasárnap 9-10-ig.

Az adott hónapban a szereplést két héttel megelőző próbán mindenki megkapja a dalokat, amiket énekelni fogunk majd. Egyszer elpróbáljuk, az ismeretlenebb részeket ki- gyakoroljuk, majd hazavihetitek és otthon is gyakorolhatjátok. Az utolsó vasárnap 9-től pedig még egyszer végigjátsszuk a dalokat.

Zenészek, énekesek gyertek! Csak amit hozzáadunk, azt tudja megáldani az Úr! Elképesztő, csodálatos, amit ki fog hozni belőle. Csak hinni kell, igent mondani és hűségesen kitartani! Szeretettel várunk!

TANÚSÁGTÉTEL Rákos József

Pörgős az élet a plébánián

Talán mindnyájuk számára ismeretes, hogy Dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök atya 2023. augusztus 20-tól, 2024. január 28-ig plébániájukra helyezett fél éves pasztorális gyakorlatra.

Püspök atya döntését nagyon meglepődve fogadtam, mivel nem nagyon számítottam arra, hogy a tavaly itt eltöltött egy hónapos nyári gyakorlatom után, visszahelyez fél évre az Önök plébániájára. Ez egy különleges dolog, hiszen a gyakorlati helyemmel kapcsolatban – társaimmal ellentétben – már rendelkeztem olyan előismeretekkel, amelyek megkönnyítették számomra a plébánia tevékeny életébe való részvételemet. Természetesen így is előfordulnak olyan történések az egyházközség életében, amelyeket a korábban itt eltöltött egy hónap alatt nem tapasztalhattam meg.

Amikor a barátaim és ismerőseim megkérdezik tőlem, hogy „Na, milyen az élet Zalaegerszegen?”, akkor azt válaszolom, hogy „Pörgős!”. Eddigi tapasztalataim alapján azt mondhatom, hogy talán az Önök plébániája a legélőbb plébánia az egész egyházmegyében. Ez hatalmas érték, de egyben nagy felelősség is, amely függ az adott plébánia lelkipásztorától, de a híveitől is. Hála Istennek, János atya részéről és a hívek részéről is nyitottságot tapasztalok, ami örömmel tölt el, mert ez szerintem különösen is fontos egy „kezdő pap” számára.

Ez elmúlt időszak tapasztalatai alapján világossá vált számomra az, hogy unatkozni nem lesz időm, ami egyáltalán nem baj. Ugyanakkor nagy kihívást jelent számomra az, hogy a saját személyes imaéletemet összehangoljam a plébánia életével, és egyéb más kötelezettségeim elvégzésével is (pl.: hitoktatásra és prédikációkra való felkészülés, a főiskola felé benyújtott dokumentációk elkészítése, idősotthon stb.), mert mindezek külön is nagyon időigényesek. Emellett előfordulnak olyan esetek is, amelyek nagyban megpróbálják a saját alkalmazkodási képességeimet.

Mindezek ellenére bízom a gondviselő Istenben, mert világossá vált számomra, hogy a diakónusszenteléskor választott jelmondatomat valóban életre kell váltanom: „legyen meg a Te akaratom!”. A papi, diakónusi élet Isten nélkül nem megy! Lehetetlen! Ha nem helyezem a magam gondjait, bajait és megpróbáltatásait az Isten kezébe, és nem engedem, hogy Ő vezessen az életem-

ben, akkor a hivatásom, sőt, az egész keresztény életem csak egy jópofa színjáték. A Jóisten most arra tanít, hogy alkalmazkodjam az Ő akaratához és rá tudjam bízni magam egészen, fenntartások és feltételek nélkül. Ezt minden nap, újra és újra meg kell tennem.

Azonban csodálatos élményekkel is gazdagodtam az elmúlt időszakban. A Mária Kongresszus és a sümegi zárandoklat mély nyomot hagyott bennem. Hála Istennek egy olyan plébániára kerülhettem – immáron másodjára is –, amely a Szűzanya oltalma alatt áll. Nagy ajándék számomra, hogy már az első hónapban – a fatimai esttel együtt – három olyan esemény is történt, amelyen meg tapasztalhattam a zalaiai Mária iránti

szerepetét és tiszteletét. Ez a Szűzanya iránti mélyszéges szeretet a kongresszus napjaiban volt a leginkább érezhető. A főpapi szentmisék, a teli templomok, a fátylós körmenet és a közös imádságok... mind-mind hittel és szeretettel teljes születésnap ajándékként kerültek a Szűzanya kezébe.

Kívánom a kedves Olvasóknak, hogy az elmúlt időszakban, a plébániájukon megtapasztalt Mária-tiszteletüket őrizték meg és gyarapítsák, hiszen ez az Önök lelki és kulturális erőforrása is egyben! Emellett kérem Önöket, hogy imádkozzanak értem, különösen is azért, hogy szolgálatom maradandó gyümölcsöket teremjen a plébánia közössége számára! Imádkozzunk egymásért!

INTERJÚ

Dr. Varga Péter beszélgetése Bellus Attilával

Brenner János atya megváltoztatta az életemet

Bellus Attila színművész már 13 éve a a Zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház tagja.

Ady Endre: Volt egy Jézus című versével kezdeném.

Szent elgondolás: volt egy Jézus,

Ki Krisztus volt és lehetett

És szerette az embereket.

Ő mondta: fegyvert a fegyverrel

Győzni s legyőzni nem szabad:

Jézus volt, Krisztus: legigazabb.

Az emberek úgy elrosszultak

(Hiszen nem voltak soha jók):

Most Krisztus-hitünket csufolók.

Pedig ma is élhet. Föltámadt,

Ki Krisztus és nagyon nagy úr,

De él másképpen és igazul.

Járj köztünk, drága Isten-Ember,

Tavasza van, nőnek a gazok

S kevesek az igaz igazok.

Ugy látlak, ahogy kigondoltak:

Egy kicsit véres a szived,

De én-szívem egészen tied.

VP: Ez gyönyörű volt! Azt szeretném elsőként megkérdezni, hogy honnan jön ez az erős hit?

BA: Gyerekoromtól fogva vallásos vagyok, de egy jó ideig nem gyakoroltam a vallásomat. Nagymamákkal nevelkedtem Vácbotyán, illetve Órbottyán községben, Vácbotyánt összevonták egy másik községgel, Órszentmiklóssal és Órbottyánnak hívják most már. Amikor kicsi voltam akkor még Vácbotyán volt. Abban a szerencsében részesültem, hogy két nagymamám és három dédnagymamám még élt. Ők mind vallásosak voltak, főleg az apai dédnagymamám, a Mami, ővele jártam templomba és a másik anyai dédnagymamám, a Mama, református volt, vele is voltam egyszer templomban, de hát én katolikus lettem és főleg a Mamival jártam misére. Gyerekkoromban tehát a nagymamáimtól kaptam ezt, de édesanyám is nagyon vallásos volt. Apám viszont megrögzött kommunista volt, nem szerette ezt az egé-

szet, de nem tiltotta meg, hála istennek! Aztán telt-múlt az idő, felnőttem és nagyon sok minden történt velem, elhagytam a templomba járást. Aztán időről-időre megpróbáltam visszatérni, de nagyon nehéz az, hogy az ember megtalálja azt a helyet, ahol valóban Istennel tud találkozni. Voltak ilyen próbálkozásaim, mikor Pécssett voltam színész, nem nagyon sikerült semmi. Most, hogy Zalaegerszegre visszatértem, a Mária Magdolna Templomban megtaláltam ezt és egy jó ideig rendszeresen jártam. Aztán elkezdtem hittanra is járni, mert csak elsőáldozó voltam és bérmálkozni is szerettem volna, de ezt sajnos nem tudtam realizálni, mert annyit kellett a színházban dolgoznom, hogy sose tudtam eljárni a hitoktatásra. Úgyhogy most megkértem Laci atyát, hogy újból hadd próbáljam meg újra, hogy nézze el nekem, hogy nem fogok tudni elmenni minden alkalomra, de istenbizonny, hogy meg fogok tanulni mindent. Most újból neki fogok!

VP: Jaj, de szép ez az elhatározás!

BA: Most már hatvanon túl muszáj, mielőtt még lekések mindenről!

VP: A színművész úr alakította a Brenner-filmben Kovács Sándor püspök karakterét nagyon hitelesen, ez segítette-e a hit elmélyülésében mostanában?

BA: Nem annyira az, hogy Kovács Sándor püspököt játszottam, hanem ez, hogy a Brenner János filmben játszhattam és ezáltal megismerhettem Brenner János életét, mártírhalálát, annak körülményeit és gondolatait, mert készültem a szerepemre. Kovács Sándor püspökről nagyon keveset tudtam meg az internetről egyáltalában, később a forgatás után mesélt nekem Brenner József atya, Brenner János kisöccse a Kovács püspökről. Ő egy kicsit más-milyen személyiség volt, mint amelyet megformáltam, mert azt mondta József atya, hogy egy olyan nagyhangú, kicsit dandy-szerű személyiség volt, nagyon szeretett szerepelni. Én visszafogottabban játszottam, mert ezt nem tudtam róla, de valószínűleg, ha tudtam volna is, inkább csak a belsejét próbáltam volna meg, úgy ahogy most is, mert a filmben nagyon nehéz egy ilyen szélsőséges személyiséget, kicsit teátrális személyiséget eljátszani, mert a filmben minden gyorsan sok lesz. Viszont úgy készültem, hogy Brenner Jánosról olvastam nagyon sokat, elkezdtem a lelki naplóját olvasni, ami nagyon nagy hatással volt rám. Két könyvem van róla és rengeteg videót néztem a Youtube-on: filmrészleteket, beszélgetéseket József atyával és visszaemlékezőkről, akik még ismerték őt. Így kialakult egy nagyon rétegzett, mély kép, megismertem János atyát és tulajdonképpen ő megváltoztatta az életemet. Azóta teljesen más vagyok, mióta János atyával közelebbi ismertségbe kerülhettem, ez nekem minden napomat bearanyozza, vele fekszek és vele ébredek. Imádkozom hozzá lefekvés előtt, de kifejezetten van olyan része az imádságnak, amikor beszélgetünk.

VP: Ez nagyon szép! Brenner János egy szent ember lehetett!

BA: Igen, csodálatos! A világ legtisztább embere volt. Hoztam egy részletet a lelki naplójából: „*Föjlajánlom Neked a lelki megpróbáltatások keserű borzalmaikat! Ha Te így akarod, legyen meg szent akaratom! Életbástyám kőfalán e mondat áll: minden körülmények között legyen meg szent akaratom! Vedd el akaratom, szívem, mindenem és add, hogy én egészen Krisztusban alakuljak át, hiszen ez a hivatásom! Égni, lángolni szeretettedben a bűnösökért!*”

Ő valóban megközelítette azt az eszményt, hogy olyan legyen, mint Krisztus. Csak jót tudtak mondani róla, akik ismerték. Semmiféle bűne, kicsapongása, semmilyen negatív tulajdonsága nem volt. Végtelenül derűs és szeretetteljes volt, viccelődött, optimista volt, mindenkinek volt egy kedves szava. Sok mosolygós kép van róla, mindenki úgy emlékszik rá, hogy állandóan mosolygott mindenkire. Nekem ez is egy óriási élmény volt, mert azelőtt ugye a nagymamáim is mindig komolyak voltak, a Mami is mindig mondta, hogy „*Atika, legyél már komoly!*” és akkor én komoly voltam, amúgy is volt bennem hajlam a melankóliára. Ezzel csak azt akarom mondani, hogy ha valaki mélyen vallásos az nem azt jelenti, hogy ilyen savanyú uborkának kell lenni, hanem lehet örülni a létnek, a természet szépségének, annak, aminek lehet. Nyugodtan lehet viccelődni, attól még az ember egészen

komolyan vallásos. Számomra nagyon felszabadító élmény volt, hogy János atyáról ezt megtudtam, hogy végtelenül derűs természet volt, hogy igen, lehet az embernek vidáman, derűsen vallásosnak lenni!

VP: Teljesen egyetértetek! Számomra még az a dráma jött át a filmből, hogy János atya szinte tudta, hogy meg fogják ölni, mégse futott el, szökött el, hanem vállalta a sorsát Krisztusért.

BA: Ugye, többször próbáltak az életére törni, elvágták a féket a motorjában, meg gerendákat dobtak elé, tehát nyilvánvaló volt, hogy valami készülődik őellene. Ennek ellenére azt gondolom, hogy nem tudta ő azt, hogy ez akkor fog megtörténni. Már gyerekkorában is eljátszotta Szent Tarzícusz történetét, ami tekinthető előképnek is, hogy valami hasonló fog vele történni, majdnem szükségzerű volt. de ami a lényeg ebben, hogy akár félt, akár nem, akár tudatosult benne, akár nem, aznap este nem gondolt rá, hogy akkor fogják megölni. A legfontosabb számára a kötelesség volt, hogy ha meg kell áldoztatni valakit, lehet az éjfélkor akár, és ha szükség van rá, akkor nincs semmi, amit őt megállítaná. Amikor megtámadták, akkor is magához szorította az Oltáriszentséget, úgy vagdosták össze a kezét.

VP: A Mária Kongresszus szinte minden eseményén megfordult a művész úr. Ennek kapcsán kérdezem, hogy a Mária tisztelet milyen helyet foglal el az életében?

BA: Eddig nem volt, most, hogy ez a kongresszus volt, amelyen mindenképpen részt akartam venni, Brenner József atya látogatása miatt is. Nagyon nagy élmény volt! Gyönyörűségek voltak a szentmisék, a fáklyás körmenet is nagy élmény volt és egészen eufórikus volt, hogy amikor a kertvárosi templomhoz érkeztünk, akkor mindenki annyira szeretetteljes és résztvevő volt. Nem is tudom, hogy éltem-e meg már hasonlót, hogy teljesen ismeretlen emberekkel olyan bensőséges kapcsolatok, egymásra nézések, gesztusok voltak. Ezt Szűz Mária tette velünk, hogy ennyien az ő iránta érzett tiszteletben egységgé tudtunk lenni. Olyan emberek is, akik nem is ismerik egymást.

VP: Igen, lángolt a szívünk ezalatt a két nap alatt, ezt érezhettük összetartozásként! Zárásként, kérem még egy kedvenc költeményét ossza meg velünk!

BA: Szívesen!

József Attila: ISTENEM

Dolgaim elől rejtegetlek, Istenem, én nagyon szeretlek.

Ha rikkancs volna mesterséged, segítnék kiabálni néked.

Hogyha meg szántóvető lennél, segítnék akkor is mindennél.

A lovaidat is szeretném és szépen, okosan vezetném.

Vagy inkább ekeszarvat fogva szántanék én is a nyomodba, a szikre figyelnék, hogy ottan a vasat még mélyebbre nyomjam.

Ha csósz volnál, hogy óvd a sarjat, én zavarnám a fele varjat.

S bármi efféle volna munkád, velem azt soha meg nem unná.

Ha nevetnél, én is örülnék, vacsora után melléd ülnek,

pipámat egy kicsit elkérném s én hosszan, mindent elbeszelnék.